

[Oluf Pedersen.]

angaende dette, som fastsættes i det nye Stk. 2 til § 2: Men jeg beklager, at man tager Beløbet fra en Nedsættelse af Tilskuddet til Fragterne paa Foderkager i Stedet for at tage det fra Eksporttilskuddet paa Smør. Jeg ser saadan paa det, at Dyr-tiden er blevet meget trykkende, og at det er en Statsopgave at sætte ind imod Dyr-tiden. Om selve det Beløb, der her bruges til Støtte for Produktionen, er berettiget eller ikke, vil jeg nødig tage Stilling til, men jeg ønsker, at det, der gives, gives i en saa-dan Form, at det ikke øger Dyr-tiden, og jeg gaar ud fra, at Regeringen vil sikre os imod, at Tilskuddet omsættes i højere Fragt. I saa Fald maa der sættes ind herimod, ligesom det skete under forrige Krig. Er Ministeren ikke enig med mig heri? Jeg stiller Spørgs-maalet til den højtærede Landbrugsminister saaledes: Kan Ministeren garantere, at de Tilskud, der ydes til Nedsættelse af Fragt, ikke omsættes til højere Fragt?

I Overensstemmelse med min Opfat-telse har jeg stillet Ændringsforslag, der efter de foreliggende Beregninger giver det samme Beløb mere til Nedsættelse af Fragten paa Foderstoffer, som Regeringen foreslaar i Eksporttilskud for Smør, som jeg altsaa foreslaar ophævet. Vedtog man dette Forslag, ændrede det ikke Smørprisen her-hjemme, thi den er jo fastsat ved anden Lov, Landbruget faar for sit Vedkommende nøjagtigt det samme. Derimod vil Nedsæt-telsen paavirke ogsaa andre Fodermidlers Pris, hvilket for mig at se er en Fordel ved Forslaget og af særlig Betydning for de Egne af Landet, der har haft den daar-lige Høst, og for de Landbrugere, som er Købere af Fodermidler.

Det har været sagt over for mit Forslag, at Priserne paa Foderstoffer efter dette vil blive for lave. Dette giver mig Anled-ning til at anføre, at i December 1938 no-teredes for Majsens Pris paa 16 Kr. 25 Øre mod 20 Kr. 92 Øre i December 1939. Selv om man nu lægger de 2 Kr.s Tilskud efter den gældende Lov til de 20 Kr. 92 Øre, bliver der for Majsens Vedkommende en Prisstigning paa 6 Kr. 67 Øre, hvorfra altsaa nu vil gaa de 6 Kr. efter Forslaget. Det vil sige, at næsten hele Forhøjelsen af Majs-prisen vil ophæves gennem det Tilskud, der tænkes givet. For Bomuldsfrøkagers Vedkommende var Prisen i December 1938, 15 Kr. 60 Øre, steget til 25 Kr. 50 Øre i December 1939, altsaa med 10 Kr., og selv om der her gaar 4 Kr. 50 Øre fra i Tilskud efter det Forslag, jeg har stillet, vil der

alligevel blive en betydelig større Stigning for Kagernes Vedkommende end for Majsens.

Efter mit Forslag til en Ændring bliver den Forbedring, der er i Lovforslaget i Forhold til den gældende Lov, ført helt igennem. Jeg antager, det er saglige Grunde, der har ført til, at Regeringen har foretaget Ændringer i Lovforslaget i Forhold til den bestaaende Lov, og jeg er enig i, at det er nødvendige og gode Forbedringer, men saa mener jeg ogsaa, at heraf maa følge, at man bør gøre Loven bedst mulig; at man bør føre Forbedringerne ud til at blive fuld-komne, og at man maa nedsætte Fragten baade for Korn og Foderstoffer i Stedet for at give Tilskuddet som en Eksportpræmie, der forekommer urimelig.

Den Betragtning, som fremsættes Gang paa Gang af Konservative, Bondepartiet og Venstre om, at Landbruget skal have Adgang til højeste Pris paa det, der avles, naar Krigen fordyrer Indkøbet, kan jeg ikke tiltræde. Det at have Jord medfører Forpligtelser, som ikke kan ændres pr. Brevkort, og dersom man siger, der skal være fri Adgang til Toppris, fordi dette fremmer Produktionen, ja, saa er der vel noget rigtigt heri, men til Gengæld maa den Værdi-stigning, dette vil medføre for Jorden, naturligvis inddrages til Fællesskabet, kun i saa Fald bliver der Mening i Priskravet, og jeg spørger de paagældende Partier: Vil de drage den deraf følgende Konsekvens?

Med Hensyn til Sterlingkursen, der omtales i Venstres Betænkning, er det min Opfattelse, at vi bør sikre os et fast Penge-væsen med et fast Priseniveau, ikke, at vi skal binde Kronen hverken til Dollar eller Sterling, men selv med den gældende Kurs er der en Stigning baade paa Smør, Flæsk og Æg, en Stigning, der, saa vidt jeg kan se, drejer sig om ca. 100 Mill. Kr. aarlig, naar man sammenligner Prisen først i 1939 med Prisen i Slutningen af 1939 og først i 1940. Selv om en Del af denne Prisstigning skyldes Eksporttilskuddet, er der alligevel for Landbruget blevet en Pris, som er meget over den, der var i Begyndelsen af 1939; med andre Ord, den ændrede Sterlingkurs har ikke medført et Prisfald for Landbruget, som der kunde være Grund til at erstatte, selv om Kursændringen har medført, at Prisstigningen er mindre, end den vilde være blevet, hvis man havde fulgt Sterling.

Det under Nr. 1 af de Konservative stillede Ændringsforslag maa jeg gaa imod, og det samme gælder dette Partis Ændrings-forslag under Nr. 5; det aabner, saa vidt